

ARHIEPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

PROTOIERIA GALAȚI

PAROHIA "SF. MC. DUMITRU"

"Veniți la Biserică, veniți la Liturghie! Nu lipsiți Trupul lui Hristos de unul din mădulele Sale, nu Îl lipsiți de ceva care Îi aparține Lui. Absența ta este o lipsa din Trupul Lui!" (Sf. Ignatie Teoforul)

DUMINICA A XIV-ADUPĂ RUSALII– 29.08.2010

† Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul; Cuv. Teodora

EVANGHELIA DUPĂ MATEI 22, 1 – 14 (PILDA NUNȚII FIULUI DE ÎMPĂRAT)

Și, răspunzând, Iisus a vorbit iarăși în pilde, zicându-le: Împărăția cerurilor asemănatu-s-a omului împărat care a făcut nuntă fiului său. Și a trimis pe slugile sale ca să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Iarăși a trimis alte slugi, zicând: Spuneți celor chemați: Iată, am pregătit ospățul meu; juncii mei și cele îngreșate s-au junghiat și toate sunt gata. Veniți la nuntă. Dar ei, fără să țină seama, s-au dus: unul la țarina sa, altul la neșăpăria lui; iar ceilalți, punând mâna pe slugile lui, le-au batjocorit și le-au ucis. Și auzind împăratul de acestea, s-a umplut de mânie, și trimițând oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și cetățile lor i-au dat foc. Apoi a zis către slugile sale: Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici. Mergeți deci la răspântiile drumurilor și pe câți veți găsi, chemați-i la nuntă. Și ieșind slugile acelea la drumuri, au adunat pe toți câți i-au găsit, și răi și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți. Iar intrând împăratul ca să privească pe oaspeți, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? El însă a tăcut. Atunci împăratul a zis slugilor: Legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

FĂRĂ HAINE DE NUNTĂ. Isus a spus o parabolă despre un om care a venit la o petrecere de nuntă. Regele a venit și s-a uitat la musafirii pe care i-a invitat la nuntă. El a văzut un om care nu avea haine de nuntă. Aici trebuie să înțelegem că în acele zile gazda care invita oaspeții la o petrecere de nuntă le dădea fiecăruia o îmbrăcămintă specială de nuntă. Aceasta trebuia să fie purtată la intrarea în sala ospățului. Văzând persoana fără haină de nuntă, regele i-a spus: "Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?" Oaspetele a rămas fără grai. Atunci regele le-a spus servitorilor: "Legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul cel mai din afară". Există o altă sărbătoare de nuntă la care Regele, care este Domnul nostru, ne invită pe noi toți. Este marele ospăț al Cinei celei de Taină: Sfânta Euharistie. Este un ospăț real de nuntă deoarece prin acesta Domnul Hristos se căsătorește cu adevărat cu noi și noi cu El în cea mai intimă relație care există între Dumnezeu și om: "Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el" (Ioan 6,56). Parabola ne spune că era un om care nu a făcut efortul de a veni pregătit așa cum se cuvine. Este poate cazul unora dintre noi? Ne apropiem de Sfânta Împărtășanie fără a ne fi pocăit cu adevărat? Păcatele noastre pot fi ascunse din punct de vedere uman. Confrații noștri parohieni ar putea să nu ne suspecteze. Dar există Unul care știe, Unul de care nu putem fugi. Este un moment teribil acela în care El ne spune: "Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?"

HAINELE ADECVATE DE NUNTĂ. Care sunt hainele adecvate de nuntă? Cum le obținem? Același Dumnezeu care ne invită la ospățul de nuntă, asigură o haină de nuntă pentru toți cei care vor veni. Omul nu trebuie să își cumpere sau să își câștige această haină de nuntă; ne este dată de Dumnezeu. Este darul lui Dumnezeu. Este haina albă a mântuirii în Hristos. Sf. Pavel vorbește despre această haină când spune: "Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat" (Galateni 3,27). La botez suntem curățiți de păcate, suntem purificați. Dar ne îmbrăcăm de asemenea în Hristos, așa cum ne luăm un costum sau o rochie nouă. Totuși, nu numai la botez ne îmbrăcăm în Hristos; dacă suntem cu adevărat creștini, ne îmbrăcăm în El în fiecare zi. În fiecare zi trebuie să ne îmbrăcăm în "gândul lui Hristos" (2 Corinteni 2,16) pentru ca să gândim așa cum gândeste El, să vedem așa cum vede El, să dorim ceea ce dorește El. În fiecare zi trebuie să ne îmbrăcăm în compasiunea Lui, în bunătatea Lui, în smerenia Lui, în blândețea Lui, în răbdarea Lui, în iertarea Lui și, mai presus de toate, în iubirea Lui, care leagă toate în armonie perfectă (Coloseni 3,12-24). Și totuși, mulți dintre noi, atunci când venim la marele ospăț al prezenței lui Dumnezeu, Taina Euharistiei, venim așa cum suntem. Venim cu puțină sau poate fără nici o părere de rău pentru păcatele noastre. Venim cu puțină sau poate fără hotărârea de a depăși și de a renunța la păcatele noastre. Venim simțind că Dumnezeu ne va ierta oricum; este de datoria Lui să ne ierte, așa cum este de datoria brutarului să facă pâine. Venim și apoi ne întoarcem la aceleași păcate pe care le comitem înainte. Tratăm cu prea multă ușurință iubirea și dreptatea lui Dumnezeu. Venim fără o căință adevărată. Venim purtând haina propriei noastre auto-îndreptări și mândrii. Aceasta este exact haina pe care Regele nu o recunoaște ca fiind a lui. "A văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă. Și i-a zis: 'Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?' El însă a tăcut".

VENIȚI MAI BUNI DECÂT SUNTEȚI! Când Dumnezeu ne invită la ospățul de nuntă El nu ne spune "Veniți așa cum sunteți!". Ne spune: "Veniți mai buni decât sunteți. Veniți îmbrăcați în Hristos!". Când preotul ne invită să luăm parte la Euharistie în cadrul Liturghiei, el se întoarce spre adunare cu potirul și nu spune "Veniți așa cum sunteți!", ci "Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați!". Veniți, dar înainte să veniți, distrugeți omul cel vechi păcătos din voi! Pocăiți-vă pentru păcatele voastre și mărturișiți-le! Detestați-le, și hotărâți-vă să renunțați la ele! Veniți, dar înainte să veniți, dați-vă jos masca ipocriziei! "Omorâți mădularele voastre cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia... mânia, iușimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră" (Coloseni 3,5-9). Veniți, dar înainte să veniți, îmbrăcați-vă în haina de nuntă a Regelui: îmbrăcați-vă în Domnul Hristos. Veniți îmbrăcați în pocăință, în iertare, în iubire și în smerenie.

STAI PE PĂMÂNT SFÂNT. Dumnezeu i-a spus lui Moise la rugul care ardea: "Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci e pământ sfânt" (Ieșire 3,5). Dumnezeu i-a cerut să își scoată încălțările obișnuite cu care umbla în fiecare zi, pentru că stătea acum pe un loc sfânt. Ar trebui să fie altfel pentru noi când stăm pe pământul sfânt al prezenței Sale prin marea Taină a Împărtășaniei? Când venim în prezența lui Dumnezeu, nu purtăm haine de zi cu zi ca și când nu ar conta prea mult. De aceea preotul nu poartă hainele sale de zi cu zi atunci când celebrează Sfânta Liturghie. El poartă veșminte speciale, pentru a arăta că trebuie să venim în prezența lui Dumnezeu nu așa cum suntem, ci mai buni decât suntem!

UN ACOPERĂMÂNT PENTRU GOLICIUNEA OMULUI. Omul experimentează astăzi o goliciune profundă; este goliciunea sufletului: un suflet care l-a pierdut pe Dumnezeu. Omul a încercat să fie propriul lui Dumnezeu și astfel a ajuns să își descopere slăbiciunea și nesiguranța. Să ne gândim, de exemplu, cât de goi se simt oamenii în prezența bolii și a morții. Poate de aceea, când un om află mântuirea în Hristos, vorbește despre a fi "îmbrăcat" în El. Teologul Emil Brunner spunea: "Trebuie... să ne învelim pe noi înșine în harul lui Dumnezeu în Isus Hristos așa cum un copil mic, când îi este frică, se învelește în șorțul mamei sale, strigă tare acolo, și acest lucru... îl alină atât de mult încât sare înapoi fericit pe stradă". Marea noastră nevoie astăzi este de a ne înveli pe noi înșine în harul lui Dumnezeu în mod regulat prin credință, rugăciune, citirea Bibliei, Sfintele Taine și prin abandonarea totală a vieții noastre în mâinile Lui. Persoana care se învelește zilnic în harul lui Dumnezeu își acoperă goliciunea sufletului, și este "îmbrăcat" într-o siguranță cu care nu se teme nici în fața bolii și nici a morții. Cu cuvintele Apostolului Pavel, "Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? ... Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit" (Romani 8,35-37). (Pr. Anthony Coniaris)

CATEHISM - DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ (III)

Pentru ce numim, în articolul 1 din Simbolul Credinței, pe Dumnezeu, "Tatal"? Dumnezeu este unul după ființa Lui. Descoperirea dumnezeiască ne învață însă că acest Dumnezeu, unul după ființă, este în trei persoane: Tatal, Fiul și Sf. Duh. Aceste trei persoane dumnezeiești alcătuiesc Sf. Treime, taina de nepatrung de mintea omenească și împartășita nouă prin Descoperirea dumnezeiască. Cuvântul "Tatal" din Simbolul Credinței ne arată prima persoană a Sf. Treimi. El arată însă și legătura fiască pe care noi, credincioșii, o avem cu El, care este "Tatal nostru", cum spunem la începutul Rugăciunii Domnești.

Se vorbește în Sf. Scriptura despre aceste trei persoane sau ipostasuri ale singurului Dumnezeu? În Sf. Scriptura se vorbește în multe locuri despre cele trei persoane sau ipostasuri ale Dumnezeirii. Amintim numai câteva: În Vechiul Testament, Dumnezeu-Tatal se adresează celorlalte persoane ale Sf. Treimi: "Sa facem om după chipul Nostru și după asemanarea Noastră" (Fac. 1, 26). În vedenia lui Isaia, îngerii "strigau unul către altul și ziceau: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, plin este tot pământul de mărirea Lui" (Is. 6, 3). În Noul Testament, cu prilejul Botezului Domnului nostru Iisus Hristos, s-au arătat toate cele trei persoane ale Sf. Treimi: Tatal, arătând lumii pe Fiul și binecuvântându-L, Fiul primind botezul de la Ioan, iar Sf. Duh coborând asupra Fiului, în chip de porumbel (Mt 3,16-17; Lc. 3, 21-22; In. 1, 32; 15, 26). Trinitind pe Sf. Apostoli la propovăduire, Mantuitorul le spune: "Drept aceea, mergând invocați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh" (Mt. 28, 19).

Sf. Traditie marturiseste existenta Sf. Treimi? Traditia primelor trei veacuri marturiseste fara sovaiala credinta in existenta Sf. Treimi. Au marturisit cu caldura despre Sf. Treime: Sf. Clement Romanul, Sf. Ignatie, Sf. Policarp, Sf. Iustin, Atenagora, Teofil al Antiohiei, Sf. Irineu, Clement Alexandrinul, Origen, Tertulian, Novatian. Sf. Parinti ai veacurilor IV și V s-au întemeiat neîntrerupt pe această tradiție, în toată luptele lor contra arianismului. Se pot cita în această privință mai ales Sf. Atanasie, Sf. Epifanie, Sf. Darie și Fer. Augustin. «In unitatea firii sunt trei persoane» zice Tertulian⁹² (Tertulian, Contra lui Praxeas, 2, 9, 25, Migne, P. L., II, col. 156). «O singură Dumnezeire și un singur Dumnezeu în trei ipostasuri», declara Sf. Atanasie cel Mare.

PROGRAMUL LITURGIC: 30 AUGUST- 5 SEPTEMBRIE 2010

Miercuri, 1 septembrie 2010, orele 7.30 – Utrenia; 9.00 – Sfânta Liturghie. Slujba Aghesmei și de Te-Deum;
Vineri, 3 septembrie 2010, orele 17.00 – Taina Sf. Maslu ; orele 18.30 - Taina Sf. Botez;
Sâmbătă, 4 septembrie 2010, orele 7.00 – Sfânta Liturghie; orele 8.30 – Parastas de obște; 17.00 – Vecernia;
Duminică, 5 septembrie 2010, orele 7.30 – Utrenia; 9.00 – Sfânta Liturghie.